

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Marka Stacha a přísedících [přísedící] v hlavním líčení konaném dne 21. října 2020

takto:

Obžalování

- 1) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [adresa obžalovaného], okres [okres], t.č. výkon trestu odnětí svobody Věznice Pardubice,
- 2) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bez zaměstnání, bytem [adresa obžalovaného], okres [okres], adresa pro doručování: [adresa obžalovaného a obžalovaného],
- 3) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [okres], bytem [adresa obžalovaného], t.č. výkon trestu odnětí svobody Věznice Horní Slavkov,

jsou vinni, že

dne 27. 2. 2019 v době od 06.00 do 18.00 hodin při eskortě autobusem z vazební věznice Ostrava, přes věznici Ostrava Heřmanice k Okresnímu soudu v Bruntále, odsouzení vězni [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] v rozporu s § 28 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a vazebně stíhaný obviněný [celé jméno obžalovaného] v rozporu s § 21 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 4 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, navazovali nepovolený kontakt mezi sebou nebo s ostatními eskortovanými vězni, po upozornění a napomenutí hrubě nadávali eskortujícím příslušníkům vězeňské služby, vyhrožovali jim fyzickou likvidací, opakovaně nerespektovali jejich pokyny, v čemž pokračovali i v prostoru čekacích cel u Okresního soudu v Bruntále, kde [celé jméno obžalovaného] po návratu ze soudního jednání zpět do prostor čekacích cel prohlašoval, že všichni příslušníci by potřebovali dostat, že je nebudou poslouchat, s tímto vyjadřoval souhlas i [celé jméno obžalovaného], který byl následně předváděn k soudnímu jednání ze strany pprap. [jméno] [příjmení], nstrm. [jméno] [jméno], přitom se snažil navazovat kontakt se spoluobviněnou družkou [jméno] [příjmení], čemuž

bylo ze strany eskortujících příslušníků zabráněno, [celé jméno obžalovaného] těmto vulgárně nadával a vyhrožoval jim, protože byla eskorta k vyhlášení rozsudku posílena o dalšího člena nstrm. [jméno] [příjmení], po vyhlášení rozsudku pokračoval [celé jméno obžalovaného] v navazování kontaktu s družkou, přitom byl opakovaně napomenut, ať toho zanechá, [celé jméno obžalovaného] následně slovně vyhrožoval nstrm. [jméno] [jméno] fyzickou likvidací, při odchodu do eskortní místnosti v čase 15.05 hodin se ve veřejně nepřístupných chodbách budovy Okresního soudu v Bruntále bránil odvádění, náhle se prudce otočil a kopl nstrm. [jméno] [jméno] do břicha, který poté v souladu se zákonem použil donucovací prostředek, při příchodu do prostoru čekací místnosti a cel, začal [celé jméno obžalovaného] příslušníkům vyhrožovat fyzickou likvidací, že mu v tom nikdo nezabrání, vybízel ostatní vězně, ať si zapamatují čísla příslušníků vězeňské služby, že příslušníky zničí, nabádal ostatní vězně k rozbití ocelových dveří, na což reagoval [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] tím, že v cele začali dělat rámus, tloukli a kopali do dveří a katru, vulgárně pokřikovali na příslušníky vězeňské služby, [celé jméno obžalovaného] se domáhal propuštění, aby jim mohl „ukázat“, vzhledem k vyhrocené situaci a z důvodu eliminace rizika, bylo rozhodnuto o umístění [celé jméno obžalovaného] do komůrkové cely v eskortním autobuse, přičemž [celé jméno obžalovaného] neustále vyhrožoval, že všechny zlikviduje, že mu v tom nikdo nezabrání, nereagoval na pokyny při eskortě, svévolně se zastavil, z důvodu obavy naplnění výhrůžek byl ze strany nstrm. [jméno] [příjmení] použit donucovací prostředek, poté byl [celé jméno obžalovaného] eskortován zpět do prostor čekacích cel, po uklidnění byl umístěn do eskortního autobusu, po nezbytných úkonech byla provedena eskorta zpět do věznice,

tedy

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

jednak úmyslným společným jednáním s dalšími dvěma osobami se zúčastnil vzepření a odporu skupiny vězňů dozorcímu orgánu, jeho rozkazu a vězeňskému řádu,

jednak užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]

se úmyslným společným jednáním s další osobou zúčastnili vzepření a odporu skupiny vězňů dozorcímu orgánu, jeho rozkazu a vězeňskému řádu,

čímž spáchali

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

jednak přečin vzpoury vězňů podle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku,

jednak přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]

přečin vzpoury vězňů podle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

za shora uvedený přečin a sbíhající se přečiny dle § 175 odstavec 1, § 358 odstavec 1, § 353 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c), § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), § 178 odstavec 1 trestního zákoníku, pro které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 6. 3. 2019 č. j. 1 T 21/2019-255,

podle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 84 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, který bude spočívat v podrobení se programu stanoveného Probační a mediační službou České republiky.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 6. 3. 2019 č.j. 1 T 21/2019-255, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

za shora uvedený přečin a sbíhající se zločin dle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku a přečiny dle § 178 odstavec 1, odstavec 2, § 205 odstavec 1 písmeno b), c), odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, pro které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 15. 1. 2020 č. j. 4 T 116/2019-937,

podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedm) roků.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 15. 1. 2020 č.j. 4 T 116/2019-937, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku se obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] vzdali práva odvolání, a to i za osoby blízké, a zároveň prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku, a v jejich případech shodně učinil i přítomný státní zástupce, bylo ve smyslu § 129 odstavec 2 trestního řádu vyhotoveno odůvodnění rozsudku pouze ve vztahu k obžalovanému [celé jméno obžalovaného].

2. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení, dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného] i spoluobžalovaného [celé jméno obžalovaného], z výpovědí jednotlivých svědků, z listinných důkazů i důkazů věcných.

3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] sice v úvodu své výpovědi u hlavního líčení podotkl, že celou událost si pamatuje matně, následně však vše relativně podrobně popsal. K cestě z Ostravy do Bruntálu vězeňským autobusem obžalovaný uvedl, že pouze v úvodu se pozdravil se spoluobžalovaným [celé jméno obžalovaného] a něco si spolu řekli, načež byli upozorněni dozorci, poté již obžalovaný celou cestu do [obec] spal. V eskortních celách v budově Okresního soudu v Bruntále pak obžalovaného umístili na shodnou celu jako spoluobžalovaného [celé jméno obžalovaného], což by se podle obžalovaného nestalo, kdyby cokoliv porušovali. Obžalovaný dále

popsal, jak byl eskortou odveden k hlavnímu líčení, které, podle něj, neprobíhalo zcela korektně a v rámci něhož byl odsouzen, z čehož tzv. chytal nervy, při eskortě z hlavního líčení na cely mu pak dozorce příliš utáhl pouta, což je bolelo, navíc se k němu choval arogantně, nato mu pak obžalovaný říkal, že má počkat, až mu ta pouze sundá. Z toho všeho byl obžalovaný rozrušen, když jej tedy umístili zpět na celu, začal vyzývat dozorce, že jej mohou jít zbít, že z nich nemá strach, dozorcí však na to pouze obestoupili jeho celu, a protože byl v tu chvíli na cele sám, uklidnil se. Obžalovaný uvedl, že při těchto výrocích nepoužíval žádné výhrůžky, neví, zda křičel nebo používal vulgarismy. Když pak podle obžalovaného dozorcí vodili zpět další vězně z jednotlivých jednání, byl jeden ze spoluvězňů, který křičel, že ho dozorcí napadli, podle obžalovaného se mohlo jednat o spoluobžalovaného [celé jméno obžalovaného], on však tohoto vězně neviděl, když jej dozorcí nedali na celu a obžalovaný měl přivřené celokovové dveře. V tu dobu byl obžalovaný, podle svého tvrzení, na cele se spoluobžalovaným [celé jméno obžalovaného], společně křičeli na dozorce, že mají spoluvězně nechat být, bouchali rovněž do celokovových dveří, které požadovali otevřít, aby na cele měli vzduch. Podle obžalovaného však nekopali do dveří cely, ani se nesnažili demolovat její vybavení. Podle obžalovaného následně na celu přišel dozorce [jméno] [jméno], kterého on znal, a který mu pak uváděl, že vůči [celé jméno obžalovaného] použil donucovací prostředky poté, co jej tento kopl. Po tomto vysvětlení již obžalovaný ztichl a věc neřešil. Po cestě zpět z [obec] do [obec] pak, podle obžalovaného, došlo k výměně názorů mezi spoluobžalovaným [celé jméno obžalovaného] a jedním z dozorců, kdy tento dozorce začal užívat nevhodné výrazy, které obžalovaného urazily, a sděloval mu, že po jeho výstupu z výkonu trestu se mohou potkat a vše si vyříkat. Připustil, že při zpáteční cestě je dozorcí na jejich chování upozorňovali. Obžalovaný dále poukázal na to, že podle něj v souvislosti s celou řešenou událostí byl následně umístěn po dobu dvou měsíců na uzavřeném oddělení v prostorách, kde byli umístěni i vězni odsouzení k doživotí a dozorcí si na něj zasedli.

4. Spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení připustil, že po cestě z Ostravy do Bruntálu vězeňským autobusem se skutečně bavili, za což byli napomenuti, toto se ještě jedenkrát opakovalo a pak už byli zticha, po cestě do Bruntálu se takto on sám bavil toliko s obžalovaným [celé jméno obžalovaného]. Popřel, že by po cestě do [obec] jakkoliv křičeli nebo nadávali příslušníkům eskorty. Obžalovaný rovněž připustil, že poté, co byli u Okresního soudu v Bruntále umístěni do eskortních cel, bavili se tam neustále vězni mezi sebou, pokřikovali rovněž na přítomné dívky v celách, které na ně však příliš nereagovaly, byli rovněž opakovaně napomínáni dozorcí. Sám obžalovaný byl v tu dobu na shodné cele jako obžalovaný [celé jméno obžalovaného], spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl ve vedlejší cele. Podle obžalovaného se však bavili normálním hlasem. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] rovněž uvedl, že když se spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného] vrátil z jednání, neslyšel z jeho strany nic takového, že by dozorcí potřebovali dostat, nebo že je nemají poslouchat. Dále obžalovaný popsal okolnosti eskorty své osoby k hlavnímu líčení a od něj s tím, že on sám měl ten den u soudu jednání v podstatě jako poslední. Popisoval, jak se v době, kdy byl mimo jednací síň, neustále snažil bavit se svoji družkou, na což negativně reagovali členové eskorty, jeden z nich jej poměrně hrubým způsobem tlačil od ní pryč. Obžalovaný připustil, že na adresu členů eskorty padly z jeho strany i vulgarismy, dozorce [jméno] mu poté řekl, že uvidí. Dále obžalovaný popsal, jak jej při odvádění zpět na celu v chodbě nejprve dozorce [jméno] začal bít tak, až jej srazil na zem, kde jej ještě dozorce [příjmení] dvakrát kopl. Obžalovaný namítal, že po tomto napadení své osoby byl malátný, když pak přišli do prostoru u cel ostatních vězňů, začal na ně volat, že ho napadli a zbili, a že si mají zapamatovat jejich čísla, přičemž v reakci na to slyšel ostatní vězně, že křičí, neví však, jestli v tom křiku byly obsaženy i vulgarismy nebo výhrůžky. Jak přesně se v tu dobu choval obžalovaný [celé jméno obžalovaného] či spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného], neví, přímo do cel vězňů neviděl. Dále obžalovaný popsal, jak byl odveden do vězeňského autobusu a následně odvezen k ošetření. Podle obžalovaného cesta zpět z [obec] do [obec] probíhala v klidu, všichni vězni byli potichu.

5. Spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení využil svého práva a odmítl k věci vypovídat, pouze v reakci na výpověď spoluobžalovaných uvedl, že mají pravdu. Vzhledem k [anonymizováno], že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] využil svého práva nevypovídat i v průběhu přípravného řízení, nebylo možno ani u hlavního líčení číst obsah protokolu o jeho předchozí výpovědi.

6. Svědek a zároveň poškozený [jméno] [jméno], strážný působící ve Vazební věznici v Ostravě, u hlavního líčení uvedl, že narušování průběhu eskorty ze strany vězňů probíhalo už po cestě z [obec] do [obec], kdy se právě všichni tři obžalovaní neustále mezi sebou bavili, zároveň i pokřikovali a snažili se navazovat hovor s dalšími vězni, v jejichž řadách byla i nějaká žena, pokud byli dozorcí v průběhu cesty upozorňováni a napomínáni, že mají být potichu, reagovali na to nanejvýš krátce a poté v popsáném jednání pokračovali. Po příjezdu k Okresnímu soudu v Bruntále a po umístění vězňů do eskortních cel byl, podle svědka, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] umístěn na samostatné cele a už si nevzpomíná, zda obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] byli umístěni společně. Podle svědka, i na celách probíhalo chování obžalovaných obdobně jako po cestě autobusem v podobě bavení či pokřikování, pouze obžalovaný [celé jméno obžalovaného] na rozdíl od ostatních obžalovaných vykřikoval i vulgarismy a výhrůžky na dozorce. Podle svědka ze strany dozorců v reakci na toto jejich chování probíhalo pouze napomínání a snaha o uklidnění, svědek uvedl, že není mnoho možností, jak v takových případech na jednání vězňů reagovat, nanejvýš je možno ukládat kázeňská opatření. Svědek dále popsal jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v rámci jeho eskorty k hlavnímu líčení a zpět, v rámci které se obžalovaný neustále snažil navazovat nepovolený kontakt se svojí družkou, když mu v tom bylo bráněno eskortou, choval se k nim vulgárně a vyhrožoval jim, následně při odvádění zpět do cel, napadl kopem právě svědka, v důsledku čehož vůči němu bylo nutno použít donucovacích prostředků v podobě úderu otevřenou dlaní. Po tomto zákroku mohl být, podle svědka, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spíše jen lehce poškrábaný v obličeji. Svědek dále uvedl, že po tomto zákroku byl preventivně z podnětu velitele eskorty izolován od ostatních vězňů až do doby cesty zpět do [obec], registroval však ještě, jak obžalovaný [celé jméno obžalovaného] po příchodu do prostoru u cel křičel na ostatní vězně, že si mají zaznamenat služební čísla dozorců, a že jim udělají problémy, v reakci na to pak obžalovaný [celé jméno obžalovaného] na dozorce křičel, co mu dělali a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jim nadával a vyhrožoval. Jestli někdo z vězňů v té době i bouchla do dveří cel, se již nevybavoval. Svědek rovněž uvedl, že si již nevybavuje okolnosti zpáteční cesty z [obec], a tedy a ni to, zda se v jejím průběhu někdo choval nevhodně. Ke své osobě svědek uvedl, že v souvislosti s touto celou událostí nebyl jakkoliv kárně či obdobným způsobem řešen, rovněž ani v minulosti nebyl řešen pro jakékoliv porušení svých povinností z pozice strážného věznice.

7. Svědek [jméno] [příjmení], strážný působící ve Vazební věznici Ostrava, u hlavního líčení uvedl, že již po cestě vězeňským autobusem z [obec] do [obec] byly problémy se všemi třemi obžalovanými, kteří se soustavně bavili mezi sebou navzájem a pokřikovali i ve vztahu k přítomným ženám, na výzvu dozorců ke zklidnění příliš nereagovali, případně pouze krátkodobě, přičemž toto, podle svědka, probíhalo prakticky celou cestu. Nejvíce aktivní při tomto byli, podle svědka, obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného]. Stejně pak chování obžalovaných, podle svědka, pokračovalo i v eskortních celách u Okresního soudu v Bruntále, kdy se všichni tři obžalovaní soustavně bavili mezi sebou navzájem a nerespektovali pokyny dozorců, aby takového jednání zanechali. Že by z jejich strany padaly vůči dozorcům nějaké nadávky či výhrůžky v tu dobu, si svědek nepamatuje, poukazoval však na to, že on sám ve dvou nebo třech případech eskortoval další osoby k soudním jednáním a nemusel být tomu přítomen. Narušování pořádku na celách bylo, podle svědka, nejvíce ze strany obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se podle něj k nim spíše přidával. Dále svědek popsal, jak byl přidělen coby posila k eskortě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k vyhlášení rozsudku, jak se obžalovaný [celé jméno obžalovaného], zejména po

vyhlášení rozsudku, stále snažil navazovat nedovolený kontakt se svou družkou, a když mu v tom bylo bráněno, dozorcům nadával a vyhrožoval, i jak nečekaně při odvádění zpět do eskortních cel, kopl dozorce [jméno] do břicha, v důsledku čehož vůči němu bylo použito donucovacích prostředků v podobě úderu ze strany poškozeného [jméno]. Po použití donucovacích prostředků byl, podle svědka, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v pořádku, byl schopen normální chůze a byl následně odveden z pět na celu. Po jeho návratu začali obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] křičet a nadávat dozorcům, používali i vulgarismy, vyhrožovali, že si je najdou, dělali velký hluk a svědek nebyl schopen rozeznat, zda je v tomto např. i bouchání či kopání do kovových dveří cel. Po použití donucovacích prostředků byl, podle svědka, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] již celkem klidný, k jednání spoluobžalovaných se nepřipojoval. Podle svědka pak jednání obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] pokračovalo i cestou zpět do [obec], kdy celou cestu zpět křičeli, nadávali dozorcům a vyhrožovali, a navíc na výzvy ke zklidnění nereagovali. Podle svědka události z uvedené eskorty byly zřejmě nejintenzivnější, jaké v rámci jednotlivých eskort za dobu devítiletého působení u vězeňské služby zažil.

8. Svědek [jméno] [příjmení], strážný působící ve Vazební věznici Ostrava, který byl daného dne veden jako velitel eskorty, u hlavního líčení uvedl, že veškeré vězněné a eskortované osoby před počátkem cesty k Okresnímu soudu v Bruntále použil o jejich právech a povinnostech. Vězeňský autobus svědek popsal tak, že je otočen na dvě části, přičemž on coby velitel seděl v přední části autobusu, zády k vězněným osobám, registroval však, že strážní napomínali vězněné osoby, aby se nebavili, do tohoto on sám nezasahoval a nechal konat strážné. Svědek však uvedl, že ví o tom, že se takto nedovoleně bavili právě obžalovaní [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], pokud ví, jednalo se spíše jen o běžnou komunikaci a podle svědka se toto při cestách autobusem stává, nejednalo se tedy o nic výjimečného. Popsané chování obžalovaných, podle svědka, pokračovalo i na eskortních celách u Okresního soudu v Bruntále, kde on sám byl obžalované opakovaně napomínat, obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] byli na cele spolu, zatímco obžalovaný [celé jméno obžalovaného], který byl vazebně stíhaný, byl umístěn zvlášť. Podle svědka se osoby na shodné cele v podstatě bavit mohou, nesmí ale docházet k hovoru mezi osazenstvem jednotlivých cel, což obžalovaní dělali, a proto musel chodit mezi nimi a neustále je napomínat, kdy obžalovaní na sebe i pokřikovali. Situace však, podle svědka, postupně gradovala, postupně od obžalovaných začali zaznívat rovněž výhrůžky, svědek byl konkrétně schopen uvést obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který uváděl na adresu soudců a státních zástupců, že ví, kde bydlí, a že budou litovat. Po napomenutí svědkem se na chvíli zklidnil, následně se ale znovu začal bavit se spoluobžalovanými. Postupně začali mít, podle svědka, i vulgární poznámky s agresivním a rasistickým podtextem, svědek však nerozeznal, kdo konkrétně je pronášel, a když se jich na to ptal, pouze se smáli. Vzhledem k tomu, že situace už začínala být vypjatá, svědek začal zvažovat, jakým způsobem vůči obžalovaným zakročit, přičemž popisoval a vysvětloval u hlavního líčení, že samotný takovýto zákrok není jednoduchá záležitost a on v dané situaci zvažoval zejména posílení eskorty. O možnosti, že v případě pokračování jejich jednání budou použity donucovací prostředky, poučil i obžalované, přičemž následně se kolem poledne celá situace relativně zklidnila. Dále svědek popsal, jak z důvodu nepředvídatelného jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] na žádost strážného posílil eskortu tohoto obžalovaného k vyhlášení rozsudku, i jak po návratu eskorty mu ihned hlásil strážný [jméno] [jméno], že byl obžalovaným [celé jméno obžalovaného] napaden v průběhu eskorty kopem do břicha a byli nuceni použít donucovací prostředky, přičemž nastalou situaci svědek ihned řešil v prostorech, které jsou bokem od samotných eskortních cel. V danou chvíli byla, podle svědka, situace vyhrocená, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] po sobě pokřikovali, vyhrožovali, používali i vulgární nadávky na adresy dozorců, kterým vyhrožovali likvidací, vytvářeli veliký hluk, protože byl svědek bokem, není však schopen jednoznačněji uvést, kdo z obžalovaných jak přesně jednal. Ke zklidnění situace proto svědek nařídil obžalovaného [celé jméno obžalovaného] odvézt do vězeňského

autobusu, bokem od ostatních vězňů a poté se celá situace relativně zklidnila, pouze podle svědka proběhla ještě ostrá slovní výměna mezi obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a příslušníky eskorty. Pouze v průběhu cesty zpět z [obec] do [obec] ještě, podle svědka, probíhaly na adresu dozorců urážky a rasistické poznámky, zde si svědek vybavuje především obžalovaného [celé jméno obžalovaného], zřejmě mu ale asistovali i jeho spoluobžalovaní. V průběhu eskorty z daného dne svědek uvedl, že za dobu přibližně 16 či 17 let tato eskorta určitě patřila k nejvypjatějším a nejhorším.

9. Svědek [jméno] [příjmení], strážný působí u Vazební věznice v Ostravě, popsal, jak v rámci eskorty k Okresnímu soudu v Bruntále vykonával v rámci cesty autobusem funkci řidiče, proto nemohl dostatečně sledovat dění ve vězeňském autobuse, registroval však bavení se a křik ze strany vězňů a napomínání ze strany dozorců. Poukazoval na to, že důvodem pokřikování vězňů mohly být přítomné vězněné ženy, na něž vězni pokřikovali. Podle svědka pak relativně krátce po příjezdu k Okresnímu soudu v Bruntále a umístění vězňů do cel pokračovalo pokřikování ze strany vězňů, přičemž v rámci tohoto se projevovali nejvíce právě všichni tři obžalovaní. Sám svědek ze své pozice přímo neřešil umravňování vězňů na celách, nicméně když se dostavoval za ostatními dozorci, tak toto jednání registroval. Podle svědka chování těchto osob postupně gradovalo, z počátku ještě po napomenutí se na chvíli zklidňovali, po opakovaných napomenutích, zejména kvůli pokřikování, začali na adresu dozorců pronášet vulgarismy, oponovali jim s tím, aby sami drželi hubu a dali jim pokoj, pronášeli rovněž výhrůžky k manželkám dozorců či výhrůžky likvidací. Takové chování, podle svědka, bylo prakticky v průběhu celého dne. Svědek dále popsal, jak probíhala eskorta obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k hlavnímu líčení, kdy on sám byl členem eskorty s tím, že podrobněji popsal snahy obžalovaného [celé jméno obžalovaného] o nedovolenou komunikaci s jeho družkou, i zakročování ze strany eskorty s tím, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se vzpouzel a eskortě nadával a následně kopl do břicha strážného [jméno], který pak vůči němu musel použít donucovacího prostředku v podobě úderu otevřenou dlaní, po němž se obžalovaný zklidnil. Po příchodu do prostor u eskortních cel pak, podle svědka, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] zařval na ostatní vězně a z cel pak byl slyšet hluk, jakoby kopání do kovových dveří cel. Z pokynu velitele eskorty pak byl svědek poslán do vězeňského autobusu, aby jej připravil pro umístění obžalovaného [celé jméno obžalovaného] tak, aby mohl být izolován od ostatních vězňů a situace se zklidnila. Zpáteční cesta do [obec] pak, podle svědka, již zřejmě probíhala bez problémů. Svědek dále uvedl, že v daném případě se jednalo o nejvíce vyhocenou eskortu, jakou za svého šestiletého působení u vězeňské služby zažil.

10. Svědkyně [jméno] [příjmení], strážná působící u vězeňské stráže, u hlavního líčení uvedla, že dne 27. 2. 2019 byla eskorta vězňů k Okresnímu soudu v Bruntále již od počátku neklidná. Skupinka vězněných mužů nedovoleným způsobem komunikovala mezi sebou navzájem a pokřikovali. Pokud byli napomínáni přítomnými dozorci, těmto oponovali výrazy jako „drž hubu“. Svědkyně uvedla, že vzhledem k tomu, že nevodí mužské vězně, neví přesně osoby, které takto nedovoleně komunikovaly a pokřikovaly, registrovala pouze určitého [celé jméno obžalovaného], který byl napomínán, přičemž tento již od počátku komunikaci v autobuse začínal. Obdobné jednání, podle svědkyně, pokračovalo i na eskortních celách, kde se dále muži mezi sebou bavili a nerespektovali výzvy, aby přestali, po určitou dobu však, podle svědkyně, celá situace ještě nebyla příliš vypjatá. Celá situace eskalovala ve chvíli, kdy byl doveden jeden z vězňů od soudního jednání, přičemž jeho návrat provázel hluk a ihned vykřikoval na ostatní vězně, aby jej v tom nenechali a všechny pozabíjeli, aby ho pomstili, přičemž někteří z vězňů začali bouchat či kopat do kovových dveří cel, na adresu dozorců pronášeli urážky a výhrůžky, takto reagovali, podle svědkyně, nejméně dva vězni. Podle svědkyně následně museli přítomní dozorci opakovaně vcházet do prostoru cel a působit na vězně, aby jim domluvili či je uklidnili nebo si alespoň sjednali respekt. Vězně, který vyvolal celou situaci, odvedli do vězeňského autobusu. Zda probíhaly nějaké konfliktní situace i po cestě zpět do [obec], si svědkyně nepamatuje, při vysazování vězňů do Věznice Heřmanice však registrovala urážky a nadávky na adresu strážného [jméno]. Svědkyně rovněž shrnula, že za 12 let

jejího působení u vězeňské služby nezažila obdobně vypjatou eskortu, kdy vězni absolutně nereagovali na opakované výzvy a dělali, co chtěli.

11. Svědek [jméno] [příjmení], strážný Vězeňské služby ČR, u hlavního líčení uvedl, že už při cestě do [obec] na sebe vězni v autobuse pokřikovali, i přesto, že byli dozorci upozorňováni, že tak nesmí činit. Podle svědka, toto dělali právě všichni tři obžalovaní. Na napomínání reagovali krátkých zklidněním a poté se opět začali bavit, postupně začali dozorcům i oponovat a začali působit agresivně, jestli používali i nadávky nebo výhrůžky, si již svědek nevzpomněl. Podle svědka takové jednání pokračovalo i u Okresního soudu v Bruntále v prostorách cel, kde zase pokřikovali po sobě navzájem, přičemž dozorci se jej nejprve snažili uklidnit, následně svědek s velitelem eskorty začal zvažovat možná protiopatření, když ze strany obžalovaných byly vůči nim užívány i nadávky a celá situace se začínala vyostřovat, s ohledem na nedostatek cel však nebylo možno vězně rozmístit jinak. Pokud svědek byl členem eskorty obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k soudnímu jednání a zpět, v rámci tohoto, podle svědka, probíhalo vše v klidu. Celá situace však vygradovala po návratu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] z jednací síně, kdy [celé jméno obžalovaného] řval, že si mají napsat čísla dozorců, že jim zavaří, že je pozabíjí, používal vulgární výrazy a k tomuto se začali přidávat i obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], kteří rovněž po dozorcích řvali a bouchali nebo kopali do kovových dveří či mříží cel, křičeli, že je pozabíjí, že si je najdou, měli i rasistické nářky. Svědek dále popsal, jak následně z pokynu velitele eskorty odvedli obžalovaného [celé jméno obžalovaného] do vězeňského autobusu, jak vůči němu museli v průběhu tohoto odvádění použít donucovacích prostředků, následně jel svědek s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] k lékařskému ošetření, a co se dělo dále na celách přímo neví. Zpáteční cesta do [obec] už, podle svědka, byla relativně v pořádku. Závěrem svědek shrnul, že za 27 jeho působení u vězeňské služby se v daném případě jednalo o nejagresivnější vystupování vězňů ve vztahu k dozorcům, jaké zažil.

12. Svědek [jméno] [příjmení], který byl v dotčené době rovněž strážným u Vězeňské služby ČR, u hlavního líčení uvedl, že již v průběhu cesty z [obec] do [obec] jeden z vězňů, kterého naložili ve Věznici Heřmanice, začal navazovat nedovolený styk s ostatními vězni, snažil se oslovovat i přítomné ženy a k tomuto vězni se pak jeden nebo dva vězni přidali. Pokud se snažili těmito kontaktům dozorci zabránit napomínáním vězňů, nebylo takové napomínání účinné a vězni ve svém chování pokračovali, je možné, že z jejich strany byly užity i nářky na adresu členů eskorty. Po příjezdu k Okresnímu soudu v Bruntále svědek vypomáhal s organizačními záležitostmi veliteli eskorty, od strážných však zaregistroval, že chování vězňů pokračovalo i dále, dozorci je neustále museli napomínat, sám svědek však v té době neregistroval jakékoliv výhrůžky ze strany vězňů. Situace eskalovala po eskortě obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který se pak choval velmi agresivně, vykřikoval, že si všechny dozorce najde, nadával a vyhrožoval zejména tím, že je připraví o zaměstnání, používal i vulgární výrazy. Na základě tohoto se přidaly i další osoby z řad vězňů, svědek ale vůbec neví, o koho se jednalo, na místě byl hluk, nevzpomíná si ale, že by zazněly i nějaké nadávky nebo výhrůžky z jejich strany. Ostatní strážní se, podle svědka, snažili situaci uklidnit, což se však zřejmě příliš nedařilo, protože velitel eskorty nařídil odvézt obžalovaného [celé jméno obžalovaného] do autobusu, aby byl izolován od ostatních vězňů. Pokud pak svědkovi byly předestřeny jména obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], pak uvedl, že jde o jména osob, které se v rámci vystupování vůči dozorcům výrazněji projevovali. K cestě zpět, svědek uvedl, že tuto si již vůbec nepamatuje.

13. Svědek [jméno] [příjmení], rovněž příslušník Vězeňské služby, u hlavního líčení uvedl, že v případě eskorty dne 27. 2. 2019 již krátce po vyjetí z [obec] začaly problémy v tom směru, že se někdo z vězňů bavil, což po cestě není dovoleno a dozorci jej okřikovali, on sám vnímal obžalovaného [celé jméno obžalovaného] jako první osobu, která takovýto hovor v autobuse začala. Pokud byli vězni napomínáni, je podle svědka možné, že měli na adresu dozorců i nějaké nářky, postupně se ale zklidnili. Po příjezdu k Okresnímu soudu v Bruntále se svědek účastnil několika eskort vězňů k jednacím síním, co však ví, tak na celách začala celá situace gradovat kolem

poledne, kdy vězni začali pokřikovat a velitel eskorty je musel chodit uklidňovat a hrozil jim rovněž použitím donucovacích prostředků. Ze strany vězňů, podle svědka, proběhly i nadávky či výhrůžky ve stylu, že mají počkat mimo věznici, že jim ukážou. Podle svědka byly v rámci těchto řečí nejvíce aktivní právě všichni tři obžalovaní. Poté, co se z jednání u soudu vrátil jeden z vězňů, na němž bylo nutno použít donucovací prostředky, kdy podle svědka se jednalo o obžalovaného [celé jméno obžalovaného], začaly ze strany vězňů křikem pronášené nadávky, urážky, vulgarismy i výhrůžky typu, že je zabijí, vězni bouchali do kovových dveří cel a dělali veliký hluk, takto jednali primárně obžalovaní, zda se připojil i někdo jiný z vězňů svědek neví. Tato situace, podle svědka, probíhala po dobu 10 až 15 minut. Svědek dále popsal, jak byl s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] na lékařském ošetření a jak se situace dále řešila v prostoru cel u Okresního soudu v Bruntále, již neví. Cesta zpátky, již podle svědka, proběhla bez zásadnějších problémů, nanejvýš se tam někteří vězni bavili. Podle svědka se nejedná o běžnou událost, že by takto vězni vyhrožovali dozorcům, toto byla, podle svědka, již extrémní situace.

14. Svědek [jméno] [příjmení], rovněž příslušník Vězeňské služby ČR, u hlavního líčení uvedl, že již po cestě k Okresnímu soudu v Bruntále se všichni obžalovaní bavili mezi sebou a dozorcí byli nuceni je napomínat, kdy on byl jedním z těch, kdo měl na starosti přímo střežení vězňů v autobuse. Na napomenutí obvykle reagovali tak, že si něco brblali pod nosem, na chvíli přestali a následně bavili znova. Svědek však nezaznamenal, že by ze strany vězňů byly v tu dobu nějaké extrémní projevy chování. Obdobně pak, podle svědka, chování obžalovaných pokračovalo i po umístění na cely u Okresního soudu v Bruntále, přičemž zde byl on většinu času ve strážní místnosti a měl na starost dohled nad vězni. Svědek uvedl, že vězně napomínal, že se nesmí bavit, i přesto se vězni stále bavili mezi sebou, z vězňů, kteří tak jednali, si svědek nejvíce vybavuje právě obžalované a neví, zda se k nim takto někdo přidával. Postupně celá situace gradovala s tím, že obžalovaní začali pokřikovat i na dozorce, obžalovaný [příjmení] rasistické řeči, k nimž se přidával i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a používali vulgarismy, pokud je uklidňoval svědek či další z dozorců, na toto již nereagovali, vystupovali proti dozorcům agresivně, používali vulgarismy a výhrůžky. Po příchodu jednoho z obžalovaných z jednací síně, který byl rozezlen na státního zástupce i soudce, na tyto i na dozorce nadával a tvrdil, že by zasloužili dostat přes hubu. Následně, podle svědka, probíhala eskorta obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k soudnímu jednání, přičemž po jeho návratu [celé jméno obžalovaného] křičel na ostatní v celách, že si mají napsat čísla dozorců, že je tzv. udělají, obžalovaní v celách pak začali bouchat do cel a křičeli na sebe, svědek přímo viděl, jak bouchají do mříží a kovových dveří cel. Pokud se je v tu dobu snažili dozorcí uklidnit, nemělo to, podle svědka, jakýkoliv efekt, obžalovaní na nic nereagovali. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl následně odveden do vězeňského autobusu a odvezen k lékařskému ošetření, přičemž svědek byl v rámci tohoto úkonu velen jako velitel takové eskorty. Pokud jde o cestu zpět do [obec], svědek si již nepamatuje, zda zde probíhalo nějaké nevhodné chování vězňů. Podle svědka se za dobu 5 let působení jeho osoby u vězeňské služby jednalo o první takovouto zkušenost, kdy vězni dozorcům nadávali a vyhrožovali, stejně jako nedbali na jejich pokyny, z čehož svědek nebyl v klidu a bylo mu to nepříjemné.

15. Svědek [jméno] [příjmení], který byl v únoru 2019 ve výkonu trestu odnětí svobody a účastnil se eskorty k Okresnímu soudu v Bruntále, u hlavního líčení uvedl, že dle jeho názoru byla eskorta bezproblémová včetně cesty do [obec] a zpět, pouze po cestě do [obec] on sám pozdravil přítomné ženy a zeptal se, odkud jsou, načež jej dozorcí napomenuli. Svědek rovněž uvedl, že neví o tom, že by někdo z obžalovaných v prostoru cel na někoho mluvil, ví však, že se něco stalo, protože obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl zbitý, ale celou událost neviděli. Do té doby bylo, podle svědka, vše v pořádku, on tu dobu prospal. Po události s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] vězni, podle svědka, pouze zaklepali na kovové dveře cely a ptali se na obžalovaného, protože se s ním znají, svědek si není vědom, že by zazněly nějaké výhrůžky nebo nadávky. Vzhledem k tomu, že svědek [příjmení] v přípravném řízení v procesním postavení svědka vypovídal podrobněji a částečně i odlišně, byl postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu protokol o jeho

výslechu z přípravného řízení přečten. Svědek tehdy uváděl, že po cestě do [obec] mluvili spolu s obžalovanými na přítomné ženy, což se nelíbilo dozorcům, proto je okřikovali, následně u Okresního soudu v Bruntále byl umístěn na cele s obžalovanými [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], přičemž se bavili mezi sebou a občas někdo z nich promluvil i na jednu z dívek. Svědek tehdy rovněž popisoval, jak jeden z dozorců přišel s tím, že jej obžalovaný [celé jméno obžalovaného] napadl, přičemž poté obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] řvali na dozorce a chtěli vědět, co se stalo obžalovanému [celé jméno obžalovaného], dozorcům však nevyhrožovali, toto bylo poté, co obžalovaný [celé jméno obžalovaného] křičel na chodbě, že ho dozorcí zbili, proto sám svědek i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] bouchali do kovových dveří cely a dožadovali se informací, co se s obžalovaným [celé jméno obžalovaného]. Svědek tehdy ještě uváděl, že před celou událostí s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] pokřikovali v celách pouze na přítomné dívky, nikoliv však na dozorce. Po přečtení této své předchozí výpovědi svědek uvedl, že tehdy vypovídal pravdivě.

16. Svědek [jméno] [příjmení], který byl v průběhu února 2019 ve výkonu trestu odnětí svobody a účastnil se daného dne jako vězeň eskorty k Okresnímu soudu v Bruntále, u hlavního líčení uvedl, že si už na události z daného dne nepamatuje a podle něj se cestou do [obec] nikdo z vězňů nebavil, ani nepokřikoval, přičemž ani neví, že by se ten den dělo něco neobvyklého. Po předestření části podaného vysvětlení jeho osobou z přípravného řízení, kdy uváděl, že někdy po poledni registroval hluk a dozorcí upozorňovali někoho z vězňů, aby byl potichu, následně registroval bouchání do kovových dveří cely a po cestě zpět vězni něco nadávali na adresu dozorců, přičemž po tomto předestření svědek uvedl, že si již a to nevzpomíná.

17. Svědek [jméno] [příjmení] nejprve u hlavního líčení uváděl, že události z daného dne, kdy byl jako vězeň eskortován k Okresnímu soudu v Bruntále, si již nepamatuje a připouštěl pouze, že v autobuse si nadávali vězni mezi sebou a už neví, jestli nadávali i příslušníkům vězeňské služby, nicméně po předestření svého předchozího vysvětlení z přípravného řízení svědek připustil, že je skutečně možné, že již cestou do [obec] v autobuse obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ještě jeden z vězňů narušovali klid, že vězni z vedlejší cely pokřikovali na dozorce nadávky a rasistické výroky, přičemž šlo o celu, na které byli obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného], i že po prohlašování obžalovaného [celé jméno obžalovaného], že jej napadli dozorcí, křičel obžalovaný [celé jméno obžalovaného] na dozorce, aby ho pustili z cely, že jim ukáže, ve vedlejší cele dělali rámus a zřejmě kopali do kovových dveří cely, dozorcům vulgárně nadávali s tím, že takto vypjatou situaci v rámci eskorty ještě nezažil. Svědek následně rovněž připustil, že situace zřejmě byla taková, že dozorcí neprovokovali vězně, naopak se snažili uklidňovat obžalované, kteří z vězňů byli problémoví, přičemž po cestě zpět se zřejmě projevoval již jen obžalovaný [celé jméno obžalovaného] rasistickými nadávkami na adresu dozorců.

18. Svědkyně [jméno] [příjmení], která byla mimo jiné i v období února 2019 vazebně stíhána, potvrdila, že byla spolu s obžalovanými eskortována na jednání k Okresnímu soudu v Bruntále, přičemž již po cestě k soudu autobusem vězni pokřikovali a nadávali a neustále je museli upozorňovat dozorcí, že toho mají nechat, tito vězni se snažili komunikovat s další přítomnou vězeňkyní a když byli napomenuti, ihned dozorcí nadávali a vyhrožovali slovy ve smyslu, že si jej najdou, přičemž i pokud dozorce na ně začal zvyšovat hlas, aby se uklidnili a přestali, reagovali na něj nadávkami a pokud se na chvíli uklidnili, krátce poté ve svém vystupování pokračovali. Podle svědkyně se jednalo už po cestě do [obec] o stále stejné osoby, které takto eskortu narušovaly, přičemž podle svědkyně ze strany příslušníků eskorty nezaznamenala žádné nevhodné chování, výroky či provokace, a to ani v autobuse, ani poté v budově Okresního soudu v Bruntále. Podle svědkyně podobné chování shodných osob pokračovalo i v prostorách cel u Okresního soudu v Bruntále, kdy se tito nadále bavili a museli být napomínáni, přičemž podle svědkyně zřejmě docházelo i k tomu, že mimo jiné obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dozorcí odsekl, aby držel hubu. V prostoru cel, podle svědkyně, museli být napomínáni ještě více než v autobuse. Svědkyně

dále popsala, jak následně registrovala křik a rány a volání velitele, kdy podle svědkyně mělo jít o to, že jeden z vězňů napadl dozorce, načež ostatní vězni začali křičet, že se tento vězeň nemá nechat, a že mu vše dosvědčí, přičemž ten z vězňů, co křičel nejvíce, byl shodný, co se nejvíce projevoval i v autobuse po cestě do [obec]. Tato situace trvala až do doby, kdy jeden z dozorců drsnějším způsobem sdělil vězňům, že už toho mají nechat, a tito již přestali být tak hluční. Podle svědkyně byla celá situace velmi nepříjemná a vypjatá, ona sama nevěděla, co bude následovat, nicméně ani v této situaci ji nepřipadalo, že by se dozorcí chovali jakkoliv nepřiměřeně. Vzhledem k tomu, že v určitém směru svědkyně vypovídala v rámci přípravného řízení při podaném vysvětlení podrobněji, byl jí obsah tohoto předchozího vysvětlení u hlavního líčení předestřen, když tehdy již v případě nadávek dozorcům po cestě autobusem do [obec] zmiňovala jména obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a ještě s dalším vězněm, který pak měl být nejvíce aktivní při pokřikování na dozorce či burcování vězňů poté, co mělo dojít k napadení dozorce ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Po předestření svého předchozího vyjádření svědkyně uvedla, že vše odpovídá a s odstupem času si již vše dostatečně nepamatuje, druhého problémového vězně, o němž v rámci podaného vyjádření mluvila, již není schopna podrobněji popsat, podle ní se ale v rámci hlavního líčení v jednací síni nenacházel, přičemž vyslýchána byla svědkyně v době, kdy bylo hlavní líčení konáno v nepřítomnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

19. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Součástí trestního spisu je takto fotodokumentace jednotlivých dotčených částí budovy Okresního soudu v Bruntále, na níž jsou zaznamenány prostory před jednací síní 210A ve 2. patře budovy soudu, kde mělo dojít k části jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], dále prostory schodiště a chodeb, kterými vede přístupová cesta z odkládacích cel k uvedené jednací síni a kde rovněž mělo docházet k jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], stejně jako prostory u samotných cel a prostory vedoucí z těchto cel na odstavnou plochu, na které byl odstaven autobus vězeňské služby. Dále jsou doloženy půdorysy jednotlivých pater budovy Okresního soudu v Bruntále s popisy jednotlivých místností, a to ve vztahu k prvnímu až třetímu nadzemnímu podlaží budovy A, prvnímu až druhému nadzemnímu podlaží budovy B a rovněž prvnímu podzemnímu podlaží budovy B, kde jsou mimo jiné umístěny i samotné eskortní cely.

20. V trestním spise jsou dále založeny služební záznamy příslušníků Vězeňské služby ČR, Vazební věznice Ostrava, pprap. [jméno] [příjmení], nstrm. [jméno] [příjmení], prap. [jméno] [příjmení], nstrm. [jméno] [příjmení], pprap. [jméno] [příjmení] a nstrm. [jméno] [příjmení], v nichž se jmenování strážní vězeňské služby stručně vyjadřují k určitým okolnostem protiprávního jednání, zejména obžalovaného [celé jméno obžalovaného], kdy strážní [obec] a [příjmení] popisují spíše jen napadení strážného [jméno] jmenovaným a následný průběh použití donucovacích prostředků, strážný [obec], [příjmení] a [obec] eskortu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k lékaři a zpět a vesměs pouze strážný [příjmení], coby velitel eskorty, se alespoň částečně vyjadřuje i k jednání ostatních vězňů a k nadávkám či výhrůzkám z jejich strany, případně strážný [obec] poukazuje na to, že po daných událostech byl rozrušen s ohledem na předchozí chování a výhrůžky ze strany vězňů. Dále je doložen denní rozkaz vedoucího oddělení vězeňské stráže ohledně přidělení jednotlivých strážných ke konkrétním eskortám vězňů, stejně jako ručně psaný soupis, z nichž je zřejmé, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl do jednací síně [číslo] eskortován strážnými [příjmení] a [příjmení] na 8.00 hodin s tím, že další hlavní líčení u shodné soudkyně s jinou osobou mělo probíhat od 10.30 hodin. Dále je doložena zpráva o prošetření okolností a důvodu použití donucovacího prostředku, v rámci které je prvním zástupcem ředitele Vazební věznice Ostrava proveden rozbor celé situace se závěrem, že použití donucovacích prostředků vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného] bylo vyhodnoceno jako oprávněné, přiměřené a nezbytně nutné k zabránění dalšímu nedovolenému jednání a chování odsouzeného a k nastolení kázně, pořádku a bezpečnosti v prostorách Okresního soudu v Bruntále. Doložen je pak i samotný záznam o použití donucovacího prostředku vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného] ze strany nstrm.

[jméno], který obsahuje i rozhodnutí ředitele vazební věznice s vyhodnocením použitého donucovacího prostředku jako oprávněného, přiměřeného a nezbytně nutného. Doložena je rovněž lékařská zpráva z ošetření obžalovaného [celé jméno obžalovaného], kde jsou konstatovány oděrky se zaschlou krví vpravo ve vlasové části hlavy a na pravé tváři. Součástí spisu je dále denní rozkaz vedoucího oddělení vězeňské stráže VV [obec], v rámci něhož jsou jednotliví strážníci přiděleni ke konkrétním eskortám u různých soudů obvodu této věznice, dále denní hlášení velitele eskorty o průběhu služby, které je ručně psané a relativně špatně čitelné, v němž je toliko k 15.05 hodin konstatováno použití donucovacích prostředků vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného]. Podle doloženého úředního záznamu o předání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] zpět do Věznice Heřmanice je u tohoto vězně konstatována toliko oděrka pod pravým uchem a šrám na krku.

21. Součástí spisu jsou dále podklady k šetření jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vůči eskortě, v rámci něhož se vyjadřují jednotliví strážníci provádějící eskortu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k hlavnímu líčení a zpět i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] s tím, že všechny tyto osoby se vyjadřují vesměs pouze k jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vůči strážníkům v rámci této eskorty, přičemž obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se v uvedeně věci vyjadřoval obdobně jako v rámci hlavního líčení. Na č. l. 203 je pak záznam o kázeňském přestupku ve vztahu k obžalovanému [celé jméno obžalovaného], obsahující i jeho vyjádření s tím, že obžalovaný tehdy přiznával protiprávní jednání včetně vulgarismů a výhrůžek na adresu příslušníků eskorty a jedinou výhradu měl v tom směru, že těmto nenadával do bílých sviní, kdy tyto výrazy měli použít spoluobžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]. Výhrůžky a nadávky ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného], a to i před samotnou událostí ohledně použití donucovacích prostředků vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného], v uvedeném záznamu popisují i nstrm. [příjmení] a [obec], doloženo je i vyjádření vězně [jméno] [příjmení] ohledně toho, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] nadával vulgárně příslušníkům eskorty a vyhrožoval jejich likvidací. Ve vztahu k obžalovanému [celé jméno obžalovaného] je dále doložena zpráva Věznice Horní Slavkov, podle které věznice obdržela záznam o kázeňském provinění až v den propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody, a proto jmenovaný kázeňsky řešen nebyl.

22. V rámci hlavního líčení byly dále provedeny věcné důkazy. Takto jsou součástí trestního spisu kompaktní disky v celkovém počtu 8 kusů, obsahující soubory se záznamy kamerového systému jednotlivých částí budovy Okresního soudu v Bruntále. Většina těchto disků obsahuje v množství souborů záznamy kamerového systému prakticky z celého dne 27. 2. 2019, kdy ve většině případů na záznamech není zachycena jakákoliv událost související s nyní projednávanou věcí. Policejním orgánem byl proto vytvořen samostatný kompaktní disk nadepsaný jako „odsouzený [celé jméno obžalovaného], výběr z kamerového systému [příjmení] [okres] k použití DP“, kde jsou zaneseny soubory z jednotlivých kompaktních disků kamer zabírajících stabilně konkrétní stanoviště Okresního soudu v Bruntále tak, aby na těchto záznamech byly zaznamenány toliko události související s trestní věcí, zejména z jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. K žádosti zejména obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byl tento záznam v rámci hlavního líčení celý přečten s tím, že z počátku tohoto záznamu jsou záběry kamery snímající eskortní cely z pohledu strážnické místnosti, tedy zejména chodbu před eskortními celami, případně i části těchto cel, do nichž je však vidět minimálně, a to pouze v případě, že jsou celokovové dveře úplně otevřeny. Záznam není opatřen zvukovou stopou a zejména na větší vzdálenost není dostatečně ostrý tak, aby bylo možno spolehlivě rozeznávat tváře jednotlivých osob. Z počátku záznamu jsou zabírány právě eskortní cely, kdy je zde patrný občasný pohyb některého z vězňů či příslušníků eskorty, postupně pak začíná být patrný rychlejší pohyb příslušníků eskorty a zjevné řešení vzniklé situace, kdy je do prostoru strážnické místnosti eskortou přiveden obžalovaný [celé jméno obžalovaného], krátce předtím velitel eskorty přivírá veškeré celokovové dveře cel, do kterých tak není vidět. Eskorta následně odvádí obžalovaného [celé jméno obžalovaného] mimo záznam kamery.

23. Dále k žádosti obhájce obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byly přehrány části dalšího kompaktního disku, který by mohl s jednáním obžalovaného [celé jméno obžalovaného] souviset, a kterým je kompaktní disk označený jako „kamera 6 – záběry na čekací cely [příjmení] [okres]“. Jedná se o celodenní záznam kamery, umístěné v tzv. strážní místnosti před chodbou, z níž pak vedou dveře do jednotlivých cel, přičemž dveře tří cel jsou po pravé straně uvedené chodby, do těchto cel je vidět pouze v případě otevření celokovových dveří, a to jen částečně, zbylé dvě cely jsou prakticky naproti samotné kamery, jedna po pravé straně, kdy jde o celu, v níž by měli být umístěni obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] druhá po levé straně, v níž by měl být umístěn obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Rovněž do těchto cel je vidět pouze v případě otevření celokovových dveří, a to jen částečně v případě prostoru u zamřížovaných dveří cely s tím, že obě místnosti těchto relativně větších cel pokračují vždy i do strany mimo dohled kamery. Od času 10:47 hodin je na těchto záznamech vidět relativně podstatnější pohyb osob, kdy probíhá komunikace mezi příslušníky eskorty a vězněm, jímž by měl být obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v tomto případě jsou na místě přítomni čtyři příslušníci eskorty. V čase od 11:10 hodin je pak opět vidět zvýšená pozornost člena eskorty k prostoru cel, které sleduje, zejména v zadních dvou celách je vidět pohyb osob, z jedné z těchto cel vězeň otevírá více celokovové dveře, následně přichází tři příslušníci eskorty a jeden z nich vchází do chodby u cel a tyto celokovové dveře nejprve přivírá, pak je zcela zavírá. Další komunikace příslušníka vězeňské služby s osobou v levé zadní cele je zaznamenána v čase od 11:38 hodin, kdy je zřejmá komunikace i gestikulace člena vězeňské služby na vězně, jímž by mohl být obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Další komunikace člena vězeňské služby je v čase 12:08 hodin s vězni, kdy by se mohlo jednat o strážného [jméno], postupně přichází více příslušníků eskorty, přichází jeden z nich následně k pravé zadní cele a zřejmě komunikuje s vězněm či vězni, z nichž jeden je viděn přímo u zamřížovaných dveří cely a po této komunikaci příslušníci odchází. Další komunikace příslušníků eskorty s vězni v pravé zadní cele je zaznamenána v čase od 12:43 hodin, kdy jsou dva příslušníci eskorty přítomni v chodbě u cel a další dva v prostoru strážní místnosti je sledují. Postupně ještě přichází další člen eskorty a stále pokračuje komunikace s vězni v pravé zadní cele. Další zájmové záznamy jsou až v čase od 15:07 hodin, kdy je viděn zrychlený pohyb příslušníka eskorty ve strážní místnosti, další člen eskorty pak přivírá veškeré celokovové dveře jednotlivých cel a do prostoru strážní místnosti vchází eskorta s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], která zde komunikuje s ostatními příslušníky, jichž je na záznamu větší množství. V čase od 15:13 hodin vchází do záznamu čtyři příslušníci vězeňské služby, z nichž tři vchází do chodby u samotných eskortních cel, otevírají celokovové dveře pravé zadní cely a komunikují zde s vězněm, který je opřený zcela a mřížce a gestikuluje, přičemž podle postavy by se mohlo jednat o obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Po komunikaci s tímto vězněm a gestikulaci z jeho strany příslušníci vězeňské služby zase odchází, zůstává pouze jeden z nich v prostoru strážní místnosti, na něhož i poté vězeň z pravé zadní cely něco gestikuluje. I nadále po tomto dotčený vězeň či další z uvedených cel se pohybují poblíž zamřížovaných dveří cel, případně sledující příslušníky vězeňské služby.

24. Přechinu vzpoury vězňů podle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo se zúčastní vzpření nebo odporu skupiny vězňů nebo chovanců ve výkonu zabezpečovací detence dozorčímu orgánu, jeho rozkazu, vězeňskému řádu nebo řádu výkonu zabezpečovací detence.

25. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] připustil ze své strany určité porušení svých povinností coby vězně v podobě určité výhrůžky na eskortu či výzev k fyzickému napadení, poukazoval však na to, že se k němu příslušníci eskorty chovali nevhodně a že byl silně rozrušený z průběhu a výsledku předchozího soudního jednání. Připustil rovněž určitou reakci poté, co se dozvěděl o použití donucovacích prostředků vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného], podle obžalovaného se však snažili pouze dožadovat čerstvého vzduchu a zjistit, co se vlastně obžalovanému [celé jméno obžalovaného] stalo. Obžalovaný rovněž připustil, že se bavili na cele, kvůli čemuž byli zhruba ve dvou případech napomenuti. Po cestě autobusem, kromě úvodního pozdravu s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], podle obžalovaného [celé jméno

obžalovaného] neprobíhala jakákoliv komunikace z jeho strany, kvůli které by musel být napomínán, když podle něj celou cestu spal. Takto tedy obžalovaný [celé jméno obžalovaného] připustil určité nevhodné jednání a vystupování vůči příslušníkům vězeňské služby, celkově však lze z jeho postoje dovodit, že většinu jednání, kladeného mu za vinu, odmítá, stejně jako to, že by se svým jednáním měl dopustit trestné činnosti.

26. V určitém směru je však obhajoba obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v rozporu i s výpovědí spoluobžalovaného [celé jméno obžalovaného], který uváděl, že se s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] již v průběhu cesty do [obec] opakovaně bavili a byli napomínáni, což by vylučovalo, aby obžalovaný [celé jméno obžalovaného] celou cestu prospal tak, jak sám namítal. Zároveň obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uváděl, že v prostorách eskortních cel Okresního soudu v Bruntále rovněž pokřikovali na přítomné dívky a neustále se bavili, přičemž i z toho důvodu byli neustále napomínáni příslušníky vězeňské služby. Obdobně jako obžalovaný [celé jméno obžalovaného] však i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uváděl, že nezaznamenal jakékoliv výhrůžky, nadávky nebo vulgarismy ze strany kohokoliv z obžalovaných v době pobytu na celách u Okresního soudu v Bruntále.

27. V plném rozsahu je však obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spolu s ostatními obžalovanými usvědčován výpověďmi svědků, a to zejména z řad příslušníků Vězeňské služby ČR, kteří dne 27. 2. 2019 zajišťovali eskortu vězňů z Vazební věznice Ostrava k Okresnímu soudu v Bruntále, ale i ze strany některých těchto vězňů. Prakticky všichni svědci potvrdili, že někteří z vězňů porušovali své povinnosti nenavazovat kontakt s dalšími vězněnými osobami v průběhu cesty vězeňským autobusem, přičemž většina ze svědků potvrdila, že jedním z těchto vězňů byl i obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Svědci [příjmení] a [obec] z řad vězeňské služby, ale i svědkyně [příjmení], v té době vazebně stíhána, potvrdili, že na napomenutí příslušníků vězeňské služby, aby nekomunikovali s dalšími vězni, obžalovaní reagovali značně nevybíravě, používali i různé narážky či nadávky a už tehdy se prakticky vzpouzeli proti pokynům a příkazům dozorců. Svědek [příjmení] pak potvrdil, že to byl zejména obžalovaný [celé jméno obžalovaného], kdo v průběhu cesty autobusem započínal hovor s dalšími vězni a z jehož iniciativy tak takovéto porušování povinností vězňů v průběhu cesty do [obec] vlastně započalo. Prakticky všichni svědci pak potvrzovali i to, že obžalovaní pokračovali v navazování kontaktů s dalšími vězni, zejména mezi sebou navzájem, v prostoru eskortních cel u Okresního soudu v Bruntále. Někteří z těchto svědků, jmenovitě svědci [příjmení], [obec], [obec], [příjmení] a [obec] z řad příslušníků vězeňské služby či svědek [příjmení], byť až po předestření svého původního vyjádření z přípravného řízení, z řad vězňů, navíc potvrdili, že i zde obžalovaní na napomenutí dozorců reagovali nevhodně, těmto oponovali, případně postupně ve směru k dozorcům začali mít nevhodné narážky, začali používat vulgarismy či výhrůžky, případně i s rasistickým podtextem. O vyostřené situaci po použití donucovacích prostředků vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného], kdy měly probíhat vulgární nadávky či výhrůžky, mimo jiné i ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného], pak podrobně vypovídali svědci [příjmení], [obec], [příjmení], [obec], [příjmení] či [příjmení] z řad příslušníků vězeňské služby či svědci [příjmení] a [příjmení] z řad vězňů.

28. Ze všech těchto výpovědí je zřejmé, že již od počátku celé eskorty, tedy od započetí cesty z Vazební věznice Ostrava, nebylo jednání obžalovaných, tedy i obžalovaného [celé jméno obžalovaného], v souladu s jeho povinnostmi coby vězně. Z počátku se jednalo spíše jen o určité porušování jeho povinností, zejména [anonymizováno] jde o povinnost zdržet se navazování kontaktů s osobami ostatních vězňů, postupně ale jeho jednání i jednání dalších dvou spoluobžalovaných nabíralo na intenzitě, verbálně se vzpírali pokynům dozorců a tyto nerespektovali, následně k tomuto začali přidávat i nevhodné výrazy, v některých případech i s rasistickým podtextem, začali užívat vulgarismy a postupně i výhrůžky ať už přímou likvidací nebo jinou újmou, např. ve vztahu k rodinným příslušníkům. Již z výpovědi svědka [příjmení] coby velitele eskorty je zřejmé, že postupně začínala být situace, s ohledem na chování obžalovaných, značně vyhrocená a on sám, ještě před vyeskalováním celé situace jednáním obžalovaného [celé

[jméno obžalovaného] vůči eskortě po skončení jeho hlavního líčení, zvažoval o přijetí opatření směřující k tomu, aby zamezil ještě většímu vyhrocení situace, kdy byla obava, že by se mohli vězni zcela vzepřít dozorcům a nebylo možno předvídat, zda by se na stranu obžalovaných nepřipojili i další osoby z řad vězňů. V návaznosti na následné chování obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který měl napadnout příslušníka eskorty, a v důsledku toho vůči němu muselo být použito donucovacích prostředků, se pak zjevně celá situace ještě více vyhrotila, zejména zbylí dva obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného] přestali zcela respektovat dozorce, vulgárně nadávali a vyhrožovali, bušili do zařízení cel a v podstatě takto burcovali i ostatní spoluvězně. Prakticky všichni příslušníci eskorty se shodli na tom, že celá eskorta k Okresnímu soudu v Bruntále daného dne byla silně vypjatá a pro ně značně náročná, většina z nich poukazovala na to, že podobným způsobem vyhrocenou eskortu a obdobné chování vězňů, jaké předvedli obžalovaní, ještě v průběhu své víceleté praxe u vězeňské služby nezažili. Pokud někteří z příslušníků vězeňské služby nebyli schopni některé okolnosti dostatečně popsat, je potřeba vzít v potaz, že v době od celé události do jejího projednávání u soudu uplynula doba více než jednoho roku, stejně, jakože někteří z příslušníků vězeňské služby v daný den prováděli eskorty dalších osob a případně měli jiné úkoly v jiných prostorách budovy soudu, nemuseli tedy být veškerému jednání obžalovaných přítomni, případně i po cestě k Okresnímu soudu v Bruntále seděli na takových místech, či měli na starosti takové činnosti, že jednání vězňů v autobuse zásadněji nevnímali. Rovněž svědci [příjmení] a [příjmení] uváděli, že obdobnou eskortu v době, kdy byli vazebně stíháni či vězněni, nezažili, z výpovědi svědkyně [příjmení] lze dovodit, že z jednání obžalovaných měla i sama obavy. Z výpovědí těchto svědků z řad vězňů přitom nevyplyvá, že by příslušníci vězeňské služby obžalovaným dávali k jejich jednání jakoukoliv záminku, že by jednali neadekvátně nebo je dokonce provokovali, naopak se měli snažit celou situaci zklidňovat.

29. Pokud pak svědci [příjmení] a [příjmení] vesměs poukazovali na to, že nic mimořádného, zejména ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného], se v průběhu dané eskorty neudálo, případně že si na veškeré okolnosti nepamatují, pak je nutno poukázat na to, že jde o osoby stále ve výkonu trestu odnětí svobody, které v rámci svých výpovědí mohou být motivovány snahou nečinít si ve výkonu problémy, a tedy nevypovídat proti jiným vězňům, sám svědek [příjmení] navíc ani nebyl schopen vysvětlit, proč v přípravném řízení vypovídal konkrétněji a hlavně jinak.

30. Výpovědi svědků, kteří obžalovaného [celé jméno obžalovaného] usvědčují, jsou pak plně v souladu s listinnými důkazy. V té souvislosti je nutno zmínit zejména záznam o kázeňském přestupku, kdy se k osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vyjadřují nejen dvě osoby z řad dozorců, ale i další osoba z řad vězňů, [jméno] [příjmení], který potvrdil vulgární nadávky a vyhrožování likvidací ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného], nicméně i sám obžalovaný, který se pod text svého vyjádření rovněž vlastnoručně podepsal, tehdy prakticky veškeré své jednání doznával včetně výhrůžek a vulgárních nadávek na adresu dozorců, svého jednání tehdy litoval a jediné s čím nesouhlasil, je, že by dozorcům nadával do bílých sviní. Z vyjádření tohoto obžalovaného i dozorců [příjmení] i [obec] je přitom zřejmé, že vulgární nadávky a výhrůžky ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného] měly být i v době před samotným napadením dozorců obžalovaným [celé jméno obžalovaného].

31. Vyhrocená situace v průběhu celé eskorty je dokládána rovněž jednotlivými záznamy o použití donucovacího prostředku a úředními záznamy jednotlivých členů eskorty, i když tyto záznamy se vztahují primárně k osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který se tehdy dopustil mimo jiné i napadení jednoho z dozorců a z toho důvodu je zřejmé, že jeho jednání bylo ve věznici řešeno primárně. Zejména vedoucí eskorty se však již tehdy vyjadřoval i k nevhodnému jednání dalších obžalovaných. Je na místě podotknout, že podle výsledku šetření z řad nadřízených osob nebylo v jednání členů eskorty, kteří použili donucovací prostředky vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného], shledáno jakýchkoliv pochybení či jakkoliv nepřiměřený postup.

32. Částečně pak jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] dokládají i věcné důkazy, zejména pokud jde o kompaktní disk obsahující soubory se záznamy kamerového systému

snímajícího prostory u jednotlivých cel u Okresního soudu v Bruntále. I když v rámci kamerového systému není příliš kvalitní obraz a bohužel vůbec není opatřen zvukovou stopou, je zřejmá opakovaná komunikace dozorců s vězni, a to i s vězni v pravé zadní cele, kde měl být primárně obžalovaný [celé jméno obžalovaného], přičemž z komunikace či gestikulace, případně počtu a chování jednotlivých členů eskorty je zřejmé, že v těchto případech probíhá ze strany eskorty domluva či napomínání ve vztahu k vězňům a lze usuzovat, že vyšší počet dozorců je přítomen právě pro sjednání respektu. Takovéto zásahy dozorců jsou přitom zřejmé nejen po vyhocení celé situace s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a napadením dozorce, ale i ještě před touto událostí.

33. Výše uvedenými důkazy je tedy vyvracena obhajoba obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a vzhledem k tomu, že se jednotlivé tyto důkazy, zejména pokud jde o výpovědi jednotlivých svědků, případně i důkazy listinné a věcné, vzájemně doplňují a tvoří ucelený řetězec, musel soud konstatovat za prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spolu s obžalovanými [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] již v průběhu cesty k Okresnímu soudu v Bruntále a následně v prostoru eskortních cel nedbali příkazů či pokynů, ale ani domluv a napomenutí příslušníků vězeňské služby, vůči kterým vyjadřovali odpor v podobě různých slovních nářeků, případně i vulgárních či rasistických nadávek nebo různých výhrůžek, v tomto jednání pokračovali se zvýšenou intenzitou i poté, co bylo řešeno napadení člena eskorty obžalovaným [celé jméno obžalovaného], kdy mimo jiné i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] křičel, bouchal do zařízení cely, vulgárně nadával či vyhrožoval příslušníkům vězeňské služby a žádným způsobem nereagoval na jejich pokyny. Ve smyslu ustanovení § 28 odstavec 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, jsou přitom odsouzení ve výkonu trestu povinni dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců vězeňské služby, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice, což mimo jiné i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v rámci eskorty dne 27. 2. 2019 zcela zjevně různorodým jednáním porušoval. Ve smyslu ustanovení § 28 odstavec 3 písmeno a) zákona č. 169/1999 Sb., je pak odsouzeným zakázáno navazovat styky s jinými osobami v rozporu s tímto zákonem nebo s pokynem vydaným na základě tohoto zákona, což mimo jiné i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v rámci dané eskorty zjevně prakticky soustavně porušoval. S přihlédnutím k výše uvedenému je tak na místě konstatovat, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] úmyslným společným jednáním s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] se účastnili vzepření a odporu skupiny vězňů dozorčímu orgánu, kterým v danou dobu byli příslušníci eskorty Vazební věznice Ostrava k jednání u Okresního soudu v Bruntále, jejich rozkazům a prakticky i vězeňskému řádu, když porušovali výše uvedená ustanovení zákona č. 169/1999 Sb. Vzpírání se a odpor této skupiny vězňů, tedy zmíněných tří obžalovaných, je spatřováno v odmítání podrobit se příkazům zejména nenavazovat nepovolené kontakty s jinými osobami, případně ztížit se a zachovávat klid, ale i ve způsobu, jakým tyto dozorčí orgány nebyly respektovány, když se jednalo již o velmi intenzivní jednání mimo jiné i obžalovaného [celé jméno obžalovaného] s ohledem na jeho soustavnost, ale i s ohledem na doprovodné jednání v podobě nevhodných nářeků, nadávek, a to i vulgárního či rasistického charakteru, nebo dokonce výhrůžek a výzev k fyzické potyčce, případně řevem a boucháním do vybavení cel, potažmo i burcováním ostatních vězňů svým vlastním jednáním. Takové jednání obžalovaného již bylo co do jeho soustavnosti a intenzity natolik závažné, že je zcela na místě v tomto případě vyvozovat odpovědnost pachatele takového jednání i podle ustanovení trestního zákoníku. Pokud se obžalovaný [celé jméno obžalovaného] snažil své jednání omlouvat rozrušením po výsledku soudního jednání s jeho osobou, případně snahou dozvědět se informace o obžalovaném [příjmení], pak je na místě poukázat na to, že jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] započalo ještě před samotným soudním jednáním, trvalo prakticky nepřetržitě. Případné rozrušení z předchozího soudního jednání, i s ohledem na intenzitu jeho jednání, jej navíc v žádném případě neomlouvá a i v případě jednání po zákroku proti obžalovanému [celé jméno obžalovaného] jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] zjevně

nebylo pouhou snahou o zjištění informací ohledně stavu spoluobžalovaného. Za daných okolností tak bylo nutno jednoznačně konstatovat, že obdobně jako obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], tak i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] výše popsaným jednáním naplnil znaky přečinu vzpoury vězňů podle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku, a to jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku. Nakolik zní slovo vzpoura dramaticky, ve smyslu zmíněné skutkové podstaty pod ní spadá i výše popsané jednání, jehož se obžalovaný [celé jméno obžalovaného] zjevně dopustil a naplnil tak znaky uvedeného přečinu, i když v případě některých osob slovo vzpoura evokuje spíše jenom fyzického násilí, případně převzetí moci vězni nad dozorcí, k čemuž v tomto případě samozřejmě nedošlo.

34. Jak vyplývá ze zpráv Věznice Horní Slavkov, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v rámci výkonu trestu i za popsané jednání nebyl žádným způsobem kázeňsky trestán, i když toto sám v rámci své výpovědi namítal, navíc v souladu s ustálenou výkladovou praxí není možno případné kázeňské potrestání chápat jako překážku pro možný trestněprávní postih jednání vězně, když kázeňské potrestání postihuje spíše jen provinění proti řádu výkonu trestu, zatímco skutková podstata § 344 trestního zákoníku postihuje jednání, kterým je již aktivnější vzepření a projev odporu vůči kompetentním osobám v rámci výkonu trestu odnětí svobody a je tak postihováno jednání, které prakticky cílí vůči výkonu povinností takovýchto osob, obvykle z řad vězeňské služby. Tomuto pohledu odpovídají i již vydaná rozhodnutí at' už Nejvyššího soudu České republiky, nebo i Ústavního soudu České republiky.

35. K hlavnímu líčení byli původně předvoláváni jako svědci i [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kdy se jednalo o osoby z řad vězňů, které se k jednání obžalovaných mohly vyjádřit a v rámci přípravného řízení se i určitým způsobem vyjadřovaly. Ani přes snahu o součinnost ze strany policejních orgánů se však soudu nepodařilo zjistit aktuální bydliště těchto svědků a zajistit jejich účast u hlavního líčení, přičemž v této trestní věci bylo vedeno větší množství důkazů, nejen v podobě svědeckých výpovědí osob z řad vězeňské služby, ale i osob z řad vězňů. Za dané situace, když důkazní situace působí poměrně jednoznačně a nelze očekávat, že by výpověďmi zmíněných dvou svědků byly zjištěny jakékoliv okolnosti zásadnější pro rozhodnutí ve věci, rozhodl soud o tom, že od předvolání a výslechu těchto svědků se upouští, když snahou o zjištění bydliště těchto osob a zajištění jejich účasti u hlavního líčení by nepochybně docházelo k nadměrnému protahování celého hlavního líčení.

36. V rámci úvah o ukládání trestu soudu přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, a kterým je zájem společnosti jednak na řádném a nerušeném výkonu pravomoci osob v rámci prostor, kde je omezena osobní svoboda, jakož i zájem společnosti na ochraně těchto osob před útoky mimo jiné i verbálního charakteru v podobě výhrůžek či vulgarismu. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy je na místě zmínit, že obžalovaný za situace, kdy měl v rámci výkonu trestu prokazovat své polepšení i to, že má na něj výkon trestu dostatečně výchovný účinek, jednal zcela opačným způsobem, porušoval své povinnosti vězně, vzpíral se příslušným orgánům a částečně svým jednáním i podněcoval další osoby. Z výpovědí některých svědků či záznamů je přitom zřejmé, že to byl primárně obžalovaný [celé jméno obžalovaného], kdo již od počátku cesty vězeňským autobusem do [obec] inicioval porušování povinností vězňů a účastnil odporu vůči pokynům kompetentních osob. K tíži obžalovaného by měla být připočtena rovněž intenzita jeho jednání, když z jeho strany nebylo pouze soustavné porušování povinností vězně v podobě navazování komunikace s dalšími osobami, případně naprosté nerespektování pravomoci pověřených osob, ale i agresivní vystupování vůči těmto osobám v podobě různě nevhodných nářeků, nadávek či výhrůžek. Určitá soustavnost jednání obžalovaného by mu rovněž měla být kladena k tíži. Na druhou stranu soud spíše již ku prospěchu obžalovaného zohlednil, že trestné činnosti se dopustil stále ještě lehčí formou, kdy se z jeho strany jednalo pouze o verbální odpor a nedocházelo ještě k fyzickému násilí, kterým by snad bylo možno chápat pouze bouchání do kovových dveří cel. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že jde aktuálně o oficiálně nezaměstnaného muže ve výkonu trestu odnětí svobody,

v jehož rejstříku trestů je celkem 11 záznamů pro různorodou trestnou činnost, která je však nejčastěji majetkového charakteru, projímá se v ní ale i trestná činnost násilná. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně trestán nepodmíněnými tresty odnětí svobody, přičemž nyní projednávaného jednání se dopustil v době, kdy vykonával trest odnětí svobody v předchozí trestní věci. Naposledy byl však obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále č. j. 4 T 116/2019-937, který doposud není zaznamenán v rejstříku trestů, který byl vynesena dne 15. 1. 2020 a právní moci nabyl v jeho případě 2. 4. 2020, přičemž tímto rozsudkem byl společně s další osobou odsouzen pro různorodou trestnou činnost, mimo jiné i pro zvlášť závažný zločin loupeže ve smyslu § 173 odstavec 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků. Vzhledem k tomu, že uvedený rozsudek byl vynesena až po spáchání nyní projednávané trestné činnosti ze strany obžalovaného, jsou dány podmínky pro ukládání souhrnného trestu ve smyslu § 43 odstavec 2 trestního zákoníku za současného zrušení výroku o trestu v uvedeném rozsudku.

37. Pokud byl tímto předchozím rozsudkem obžalovanému ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody a obžalovaný se navíc aktuálně nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž ukládání souhrnný trest musí být vždy přísnější než trest ukládaný původním rozhodnutím, neměl soud aktuálně jinou možnost, než v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] opět ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody, který je zjevně opodstatněný i vysoce problémovou osobou tohoto obžalovaného, u něhož předchozí tresty nevedly k nápravě, a v jehož případě je tak nutno již vyzdvihovat represivní složku tak, aby byla společnost chráněna před dalším páčáním trestné činnosti z jeho strany. V případě přečinu dle § 344 odstavec 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou v rozmezí od jednoho do pěti roků, souhrnný trest však musel být ukládán podle nejprísnejšího ustanovení, kterým je ustanovení § 173 odstavec 1 trestního zákoníku s trestní sazbou v rozmezí od 2 do 10 let. Soud zohlednil vysoce problematickou osobu obžalovaného, spíše převažující přitěžující okolnosti v rámci spáchání trestné činnosti, i jeho postoj k trestní odpovědnosti, kdy z jeho strany bylo spíše jen menšinové doznání, pokud je vůbec možno je jako doznání chápat, a shledal jako přiměřeným trest odnětí svobody v trvání 7 let, který byl oproti původnímu rozsudku navýšený o 2 roky, který je tedy navýšen spíše o relativně kratší dobu, ale s ohledem na celkové trvání uloženého trestu se za dané situace jeví dostatečným. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány důvody pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice, byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou ve smyslu § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 21. října 2020

Mgr. Marek Stach
předseda senátu